776 సుప్రీంకోర్టు నివేదికలు (1962)

ఫిదా హుస్సేన్ వర్సెస్ స్టేట్ ఆఫ్ ఉత్తరప్రదేశ్

(బి.పి.సిన్హా, సి.జె., ఎస్.కె.దాస్, ఎ.కె.సర్కార్,

కె.సి.దాస్ గుప్తా మరియు ఎన్.రాజగోపాల అయ్యంగార్, జె.జె.)

విదేశీయులు - 1953 లో భారతదేశంలోకి ప్రవేశించిన పాకిస్థానీ - విదేశీయుల చట్టం, 1946 (31 ఆఫ్ 1946), సెక్షన్ 2(ఎ).

దేశ విభజనకు ముందు పిటిషనర్ భారత్ లో జన్మించారు. 1953 లో పాకిస్థాన్ పాస్ పోర్టు, ఇండియన్ వీసాపై భారత్ కు తిరిగి వచ్చారు. వీసా కింద భారత్ లో ఉండేందుకు అనుమతించిన కాలపరిమితి ముగిసే వరకు ఆయన పాకిస్థాన్ కు తిరిగి వెళ్ల లేదు. 1948 ఫారినర్స్ ఆర్డర్ లోని 7 వ పేరాను ఉల్లంఘించినందుకు గాను ఆయనను దోషిగా నిర్ధారించారు, ఇది భారతదేశంలోకి ప్రవేశించే ప్రతి "విదేశీయుడు" భారతదేశంలో ఉండటానికి అధికారం ఉన్న కాలపరిమితి ముగియకముందే భారతదేశం నుండి బయలుదేరాలి.

భారత్ లోకి ప్రవేశించిన రోజున పిటిషనర్ విదేశీయుడు కాదని, అతడి శిక్ష సరిగా లేదని పేర్కొంది. సంబంధిత తేదీలో పిటిషనర్ బ్రిటిష్ జాతీయత మరియు విదేశీయుల స్థితి చట్టం, 1914 లోని సెక్షన్ 1 (1) (ఎ) లోని సహజంగా జన్మించిన బ్రిటిష్ కర్త, తత్ఫలితంగా విదేశీయుల చట్టం, 1946 లోని సెక్షన్ 2 (ఎ) లో నిర్వచించినట్లుగా విదేశీయుడు కాదు.

క్రిమినల్ అప్పీలేట్ పరిధి: క్రిమినల్ అప్పీల్ నెంబరు 129 ఆఫ్ 1960.

1959 క్రిమినల్ రివిజన్ నెంబరు 697 లో అలహాబాద్ హైకోర్టు 1960 మార్చి 9 న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ కోసం నౌనిత్ లాల్..

ప్రతిస్పందకుడికి జి.జి.మాథుర్ మరియు జి.పి.లాల్.

1961, ఏప్రిల్ 5. ఈ మేరకు జస్టిస్ సర్కార్ తీర్పు వెలువరించారు- 1953 మే 16 న పాక్ ప్రభుత్వం మంజూరు చేసిన పాస్ పోర్టు పై భారత్ నుంచి వెళ్లిపోయిన పిటిషనర్ తిరిగి వచ్చారు. మూడు నెలల పాటు భారత్ లో ఉండేందుకు వీలుగా భారత అధికారులు ఆయన పాస్ పోర్టుకు వీసా మంజూరు చేయగా, ఆ తర్వాత ఈ అనుమతిని 1953 నవంబర్ 15 వరకు పొడిగించారు. విదేశీయుల చట్టం 1946 లోని సెక్షన్ 14 ప్రకారం 1959 మార్చి 14 న సబ్ డివిజనల్ మేజిస్ట్రేట్ దోషిగా నిర్ధారించి ఏడాది కఠిన కారాగార శిక్ష విధించిన తేదీలోగా ఆయన పాకిస్థాన్ కు తిరిగి రాలేదు. సెషన్స్ జడ్జికి ఆయన చేసిన అప్పీలును కొట్టివేయడంతో అలహాబాద్ హైకోర్టు సెషన్స్ జడ్జి ఉత్తర్వుల్లో జోక్యం చేసుకోవడానికి నిరాకరించింది. ఈ అప్పీల్ హైకోర్టు తీర్పునకు విరుద్ధం.

విదేశీయుల చట్టంలోని సెక్షన్ 3 కింద జారీ చేసిన ఫారినర్స్ ఆర్డర్ 1948 లోని 7 వ పేరాను ఉల్లంఘించినందుకు పిటిషనర్ ను దోషిగా తేల్చింది. భారతీయ పాస్ పోర్ట్ చట్టం, 1920 ప్రకారం జారీ చేయబడిన వీసా అధికారంపై భారతదేశంలోకి ప్రవేశించే ప్రతి విదేశీయుడు, భారతదేశంలో ఉండటానికి తనకు అధికారం ఉన్న కాలాన్ని సూచించే పర్మిట్ ను తగిన అథారిటీ నుండి పొందాలని మరియు ఆ వ్యవధిని పొడిగించకపోతే, గడువు ముగిసేలోగా భారతదేశం నుండి వెళ్లిపోవాలని ఆ పేరాగ్రాఫ్ కోరుతుంది. 1953 నవంబర్ 15 వ తేదీ వరకు భారత్ లో ఉండేందుకు అనుమతి ఉందని పిటిషనర్

పాస్ పోర్టులోని వీసాలో ఉందని, అయితే ఆ తేదీ తర్వాత అక్కడే ఉండిపోయారని పేర్కొన్నారు. అందుకే ప్రాసిక్యూషన్.. భారతీయ పాస్ పోర్ట్ చట్టానికి అనుగుణంగా జారీ చేసిన వీసా అధికారంపై భారతదేశంలోకి ప్రవేశించే "విదేశీయుడికి" వర్తించే ఫారినర్స్ ఆర్డర్ లోని 7 వ పేరాగ్రాఫ్ ను ఉల్లంఘించినందుకు తనను దోషిగా నిర్ధారించలేమని పిటిషనర్ తరఫున వాదించారు.

ఈ పేరాగ్రాఫ్ లో పేర్కొన్న విదేశీయుడు భారత్ లోకి ప్రవేశించిన రోజున విదేశీయుడైన వ్యక్తి అని వాదించారు. ఆ రోజున తాను విదేశీయుడిని కాదని, అందువల్ల పేరాలోని నిబంధనలు తనకు వర్తించవని పిటిషనర్ చెప్పారు. పిటిషనర్ వాదన పూర్తిగా సరైనదే. ఈ పేరాగ్రాఫ్ లో ఒక విదేశీయుడు భారతదేశంలోకి ప్రవేశించాడని, అందువలన, ప్రవేశ సమయంలో ఒక విదేశీయుడు ఉన్నాడని పేర్కొన్నాడు.

ఇప్పుడు, 7 వ పేరాలోని "విదేశీయుడు" అనే పదానికి విదేశీయుల చట్టంలో ఉన్న అర్థం అదే ఉంది. "విదేశీయుడు" అనే పదం ఆ చట్టంలో సెక్షన్ 2(ఎ)లో నిర్వచించబడింది. ఆ నిర్వచనం కాలానుగుణంగా మారుతూ వచ్చింది, కానీ 1953 లో పిటిషనర్ భారతదేశంలోకి ప్రవేశించినప్పుడు ఉన్న నిర్వచనం గురించి మేము ఆందోళన చెందుతున్నాము, అది ఈ పదాలలో ఉంది:

విదేశీయుడు అంటే ఒక వ్యక్తి అని అర్థం.... .

(1) బ్రిటిష్ జాతీయత మరియు గ్రహాంతరవాసుల స్థితి చట్టం, 1914 యొక్క సెక్షన్ 1 యొక్క ఉప-సెక్షన్లు (1) మరియు (2) లో నిర్వచించినట్లుగా సహజంగా జన్మించిన బ్రిటీష్ విషయం కాదు, లేదా

(2) ప్రస్తుతానికి బ్రిటిష్ ఇండియాలో అమలులో ఉన్న ఏ చట్టం కింద బ్రిటిష్ సబ్జెక్ట్ గా పౌరసత్వ ధృవీకరణ పత్రాన్ని మంజూరు చేయలేదు, లేదా

(3) భారత పౌరుడు కాదు.

బ్రిటిష్ జాతీయత మరియు విదేశీయుల స్థితి చట్టం, 1914 లోని సెక్షన్ 1 (1), (ఎ) లోని సహజంగా జన్మించిన బ్రిటీష్ వ్యక్తి కాబట్టి అతను నిర్వచనం యొక్క క్లాజ్ (1) పరిధిలోకి వచ్చినందున అతను విదేశీయుడు కాదని పిటిషనర్ వాదన. ఇప్పుడు ఆ నిబంధన ఈ విధంగా ఉంది:

ఎస్. 1. (1) ఈ క్రింది వ్యక్తులు సహజంగా జన్మించిన బ్రిటిష్ పౌరులుగా పరిగణించబడతారు, అవి:

(ఎ) మెజెస్టీ డొమినియన్ మరియు విధేయతలో జన్మించిన ఏ వ్యక్తి అయినా.

పిటిషనర్ తన బ్రిటానిక్ మెజెస్టీ డొమినియన్ పరిధిలో ఉన్న సమయంలో అలహాబాద్ లో జన్మించాడనేది వివాదస్పదం కాదు. అలాంటప్పుడు, అతను భారతదేశంలోకి ప్రవేశించే నాటికి పిటిషనర్ సహజంగా జన్మించిన బ్రిటీష్ వ్యక్తి అని, అందువల్ల అతను విదేశీయుడు కాదని భావించాలని మేము భావిస్తున్నాము. ఫారినర్స్ ఆర్డర్ లోని 7 వ పేరాను ఆయన ఉల్లంఘించి ఉండరు.

ఫలితంగా అప్పీలుకు అనుమతి ఇచ్చి, అప్పీలుదారుడికి విధించిన శిక్షను, శిక్షను రద్దు చేస్తున్నాం.

ఈ కేసును విడిచిపెట్టే ముందు మరికొన్ని పరిశీలనలు చేయడం సరైనదని మేము భావిస్తున్నాము. విదేశీయుల చట్టంలోని విదేశీయుల నిర్వచనాన్ని 1957 జనవరి 19 నుంచి 1957

చట్టం 11 ద్వారా సవరించారు. ఆ తేదీ నుండి నిర్వచనం ఈ క్రింది విధంగా ఉంది: " "విదేశీయుడు" అంటే భారత పౌరుడు కాని వ్యక్తి". విదేశీయుల చట్టంలోని సెక్షన్ 3(2), (సి) ప్రకారం విదేశీయులు భారత్ లో ఉండరాదని తాము జారీ చేసిన ఉత్తర్వుల ద్వారా కేంద్ర ప్రభుత్వానికి అధికారం ఉంది. "విదేశీయుడు" అనే సవరించిన నిర్వచనం పిటిషనర్ యొక్క స్థితిపై చూపే ప్రభావం గురించి మేము ఏమీ చెప్పలేదని మేము స్పష్టం చేయాలనుకుంటున్నాము. అప్పీలుదారుని స్థితిపై సవరించిన నిర్వచనం యొక్క ప్రభావం గురించి ఎటువంటి సందేహం లేదు, ఈ కేసులో మేము 1953 లో అతని స్థితి గురించి మాత్రమే ఆందోళన చెందాము. సెక్షన్ 3(2)(సి) ప్రకారం అప్పీలుదారునికి సంబంధించి ఎలాంటి ఉత్తర్వులు జారీ చేసినట్లు కనిపించడం లేదని, అప్పీలుదారునిపై అలాంటి ఉత్తర్వులు జారీ చేయవచ్చా లేదా అనే ప్రశ్నను నిర్ణయించడానికి మేము అర్థం చేసుకోలేమని కూడా మేము ఎత్తి చూపుతున్నాము.

అప్పీలుకు అనుమతి..